

Siekiera do lodu

NUMER INWENTARZA:

CMM/OR/1170

TYTUŁ:

Siekiera do lodu

AUTOR:

nieznane

CZAS POWSTANIA:

1. połowa XX wieku

TYP OBIEKTU:

narzędzie

RODZAJ:

etnografia

WYSOKOŚĆ:

1140 mm

SZEROKOŚĆ:

440 mm

GŁĘBOKOŚĆ:

60 mm

WŁAŚCICIEL:

Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku

MIEJSCE POWSTANIA:

nieznane

MIEJSCE POZYSKANIA:

Rewa, Polska

MATERIAŁ:

drewno, metal

TECHNIKA:

struganie, kucie

MAT. I TECH. OPISOWO:

Wykutą z żelaza część tnącą osadzono na wystruganym z drewna trzonku.

DZIAŁ:

Oddział Muzeum Rybołówstwa

DARCZYŃCA:

Sekcja Wędkarska przy NMM

LOKALIZACJA:

magazyn

OPIS:

Podczas połowów zimowych, pod lodem, konieczne było wycinanie przerębli w grubej powłoce lodowej. Przy połowach bodarzami przeręble miały ok. 40 cm średnicy. Przy połowach sieciami musiały być większe. Rybakom tradycyjnym służyły do tego celu specjalne siekiery. Jeden z typów miał bardzo długą i wąską część tnącą, osadzoną prostopadle do trzonka. Tego typu narzędzie było w XIX w. często spotykane wśród nadmorskiej ludności kaszubskiej. Rybacy kaszubscy nazywali je isaks.

BIBLIOGRAFIA:

Maria Znamierowska-Prüfferowa, Tradycyjne rybołówstwo ludowe w Polsce na tle zbiorów i badań terenowych Muzeum Etnograficznego w Toruniu, Toruń 1988; karta ewidencyjna muzealiów, autor: Robert Domżał; KPZ - 4/99

CKWS
CENTRUM KONSERWACJI
WRAKÓW STATKÓW

NARODOWE
MUZEUM
MORSKIE
w Gdańsku

WIRTUALNE
MUZEUM
MORSKIE

Copyright © 2016 Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku. Niektóre prawa zastrzeżone

KONSERWACJA
I REWITALIZACJA
DZIEDZICTWA
KULTUROWEGO

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Projekt Centrum Konserwacji Wraków Statków wraz z Magazynem Studyjnym w Tczewie – budowa infrastruktury kultury Narodowego Muzeum Morskiego w Gdańsku.

WSPARCIE UDZIELONE Z FUNDUSZY NORWESKICH I FUNDUSZY EOG, POCHODZĄCYCH Z ISLANDII, LIECHTENSTEINU I NORWEGII, ORAZ ŚRODKÓW KRAJOWYCH.

POLITYKA PRYWATNOŚCI